

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

די מעשה מיט די בחינות

באידיש

מעשה י"ג

פון "די זיבן בעטלערס" (2)

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

[פרק ג] ערשטן טאג - דער 'בלינדער-בעטלער'

[אות א] האבן זיך 'התן-כלה' אנגעהויבן צו דערמאנען: "די חסדים וואס השם-יתברך האט מיט זיי געטאן, אז זיי זענען געווען אין וואלד!"

און זיי האבן אנגעהויבן צו וויינען, און זיי האבן זייער געפענקט: "ווי געמט מען דא דעם 'ערשטן' בעטלער, דעם 'בלינדן', וואס ער האט אונז געבראכט 'ברויט' אין וואלד?"

ווי זיי האבן אזוי געפענקט נאך דעם 'בלינדן' בעטלער - דערווייל רופט ער זיך אן: "איך בין דא, איך בין געקומען צו איך אויף דער התונה!" - און איך שענק איך 'דרשה-געשאנק': "אז איר זאלט זיין אזוי 'אלט' ווי איך!"

ווארן פריער האב איך איך דאס געוואונטשן: "אז איר זאלט זיין אזוי 'אלט' ווי איך!" - היינט שענק איך איך דאס דאזיגע, במתנה גמורה 'דרשה' געשאנק: "אז איר זאלט זיין אזוי 'אלט' ווי איך!"

איר מיינט: אז איך בין א 'בלינדער'! - איך בין 'גארנישט-בלינד'! - נאר די גאנצע וועלט, טרעפט ביי מיר נישט אן פהרף-עין! (דהיינו: ווי א 'אויגנבליק')!

(איבערדעם [צוליב דעם] האט ער א פנים ווי 'בלינד'! - ווארן ער טוט גאר קיין שום 'קוק' אין דער וועלט נישט אריין! ווארן די גאנצע וועלט טרעפט ביי אים גארנישט אן, אפילו ווי 'איך-אויגנבליק'! - איבערדעם געשיקט זיך ביי אים גארנישט קיין זעהן און קיין קוק אין דער וועלט!).

ווארן איך בין 'זייער-אלט'! - און איך בין נאך 'גאר-יונג', און איך האב נאך גארנישט אנגעהויבן צו 'לעבן'! - און בין פארט 'זייער-אלט'! - און נישט איך אליין זאג דאס, נאר איך האב א 'הספמה' דערויף: פון דעם 'גרויסן-אדלער'! - [און] איך וועל איך דערציילן א מעשה!"

(דאס [אלעס ביז אהער] רעדט אלץ דער 'בלינדער-בעטלער')!

[אות ב] אמאל זענען געגאנגען מענטשן אויף אסאך שיפן, אויף דעם ים! - איז געקומען א 'רוח-סערה' (דהיינו: א 'שטורעם-ווינט')! און האט צופראכן די שיפן! - און די מענטשן זענען ניצול געווארן!

זענען די מענטשן געקומען צו א 'טורעם'! - זענען זיי ארויף אויף דעם 'טורעם'! און זיי האבן דארט געפונען: אלע ערליי 'מאכלים'! און 'משקאות'! און 'מלבושים'! און וואס מ'באדארף! - און ס'איז דארטן געווען 'כל-טוב'! און אלע 'תענוגים' וואס אין דער וועלט!

האבן זיי זיך אנגערופן: "אז איטלעכער זאל דערציילן א 'אלטע-מעשה', וואס ער געדענקט נאך פון דעם ערשטן 'זכרון'! - דהיינו: וואס ער געדענקט, זינט ס'האט זיך ביי אים אנגעהויבן דער 'זכרון'!"

איז דארטן געווען 'אלטע' און 'יונגע'! - האט מען מכבד געווען דעם 'גרעסטן-זקן' וואס ס'געווען צווישן זיי: אז ער זאל צום ערשטן דערציילן!

האט ער זיך אנגערופן (דהיינו: דער 'עלטסטער-זקן'): "וואס זאל איך איך דערציילן?! - איך געדענק נאך, אז מ'האט אפגעשניטן דאס 'עפעלע' פון דער 'צווייג'!"

האט קיינער נישט פארשטאנען וואס ער זאגט! - לויטמיר [נאר] ס'איז דארט געווען חכמים, האבן זיי געזאגט: "אויא [אהא], דאס איז א גאנץ אלטע מעשה!"

האט מען דערנאך מכבד געווען דעם 'אנדערן-זקן', וואס ער איז געווען יונגער פון דעם ערשטן: אז ער זאל דערציילן!

האט [ער] זיך דער 'אנדערער' אנגערופן: "אט דאס איז א 'אלטע-מעשה'?" (מיט א לשון ווי איינער פארוואונדערט זיך)! - איך געדענק [אויך] די [דאזיגע] מעשה! - און איך געדענק נאך [אויך] אפילו: אז [ווען] דאס 'לעכט' האט געברענט!"

האבן זיי זיך דארט אנגערופן: "אט דאס איז נאך א 'עלטערע-מעשה' פון דער 'ערשטער'!" - און ס'איז ביי זיי א חידוש געווען, וואס דער 'אנדערער' איז זיך 'יונגער', און געדענקט א 'עלטערע-מעשה' פון דעם 'ערשטן'!

דערנאך האט מען מכבד געווען דעם 'דריטן-זקן': אז ער זאל דערציילן! - און דער 'דריטער' איז נאך 'יונגער' געווען! - האט דער 'דריטער' זיך אנגערופן:

"איך געדענק נאך אפילו, אז ס'האט זיך גאר אנגעהויבן דער 'בנין' פון דער 'פרי', אז די 'פרי' האט גאר אנגעהויבן צו ווערן א 'פרי'!"

האבן זיי זיך אנגערופן דארט: "דאס איז זיך נאך א עלטערע מעשה!"

דערנאך האט זיך דער 'פערדער-זקן' אנגערופן, וואס ער איז נאך יונגער געווען: "איך געדענק נאך אפילו, אז מ'האט געפירט דאס 'קערנדל', מ'זאל פלאנצן די 'פרי'!"

האט זיך דער 'פיפטער' אנגערופן, וואס ער איז נאך יונגער געווען: "איך געדענק נאך אפילו, די 'חכמים', וואס זיי האבן אויסגעטראכט דאס 'קערנדל'!"

האט זיך דער 'זעקסטער', וואס ער איז נאך 'יונגער' געווען, אנגערופן: "איך געדענק נאך אפילו, דעם 'טעם' פון דער 'פרי', איידער דער 'טעם' איז אריין אין דער 'פרי'!"

האט זיך דער 'זיבעטער' אנגערופן: "איך געדענק נאך אפילו, דעם 'ריח' פון דער 'פרי', איידער דער 'ריח' איז אריין אין דער 'פרי'!"

האט זיך דער 'אכטער' אנגערופן: "איך געדענק נאך אפילו, די 'מראה' [אויסקוק] פון דער 'פרי', איידער די 'מראה' איז ארויף אויף דער 'פרי'!"

"און איך בין נאך דעמאלט געווען גאר א 'קינד' (דהיננו: דער 'בלינדער-פעטלער', וואס ער דערציילט דאס אלץ)! - און איך בין אויף דארט געווען!" - האב איך מיך אנגערופן: איך געדענק די אלע [דאזיגע] מעשיות! און איך געדענק 'גארנישט'!"

האבן זיי זיך אנגערופן: "אט דאס איז א גאנץ 'אלטער מעשה', עלטער פון אלע!" - און ס'איז ביי זיי א גרויס הידוש געווען: וואס דאס 'קינד' געדענקט מער פון אלע!

[אות ג] דערווייל איז אנגעקומען א גרויסער 'אדלער', און האט אנגעקלאפט אויף דעם 'טורעם', און ער האט צו זיי געזאגט: "הערט אויף צו זיין ארימעלייט, קערט איך אום [צוריק] צו אייערע 'אוצרות', און נוצט מיט אייערע 'אוצרות'!"

און ער האט צו זיי געזאגט: "אז זיי זאלן ארויסגיין פון דעם 'טורעם', 'עלטער' נאך 'עלטער' - ווער ס'עלטער, זאל פריער ארויסגיין!"

האט ער זיי אלע ארויסגענומען פון דעם 'טורעם'! - האט ער 'פריער' דאס 'קינד' ארויסגענומען! ווארן צום אמת, איז ער זיך 'עלטער' פון זיי אלע! - און ווער ס'איז 'יונגער' געווען, האט ער אים 'פריער' ארויסגענומען!

און דעם 'עלטסטן-זקן', האט ער גאר 'צום סוף' ארויסגעפירט! - ווארן ווער ס'איז געווען 'יונגער', דער איז זיך געווען 'עלטער' (ווארן וואס 'יונגער', האט ער זיך אלץ א 'עלטערע-מעשה' דערציילט)! - און דער 'עלטסטער-זקן', דער איז געווען 'יונגער' פון זיי אלע!

האט זיך דער 'גרויסער-אדלער' צו זיי אנגערופן: "איך וועל איך מפרש זיין די אלע מעשיות, וואס די אלע האבן דערציילט!"

דער האט דערציילט: "אז ער געדענקט נאך, אז מ'האט אפגעשניטן דאס 'עפעלע' פון דער 'צווייג'!" - מיינט ער [צו זאגן דערמיט]: [אז] ער געדענקט נאך אפילו, אז מ'האט אים אפגעשניטן דעם 'נאפל'! (בלומר: אפילו דאס וואס מיט אים האט זיך געטאן, תיכף ווי ער איז געבוירן געווארן, אז מ'האט אים אפגעשניטן דעם 'נאפל' - אפילו דאס געדענקט ער אויף!).

און דער אנדערער, וואס ער האט געזאגט: "ער געדענקט נאך אפילו, אז דאס 'לעכט האט געברענט"! - מיינט ער [צו זאגן דערמיט]: [אז] ער געדענקט נאך, אז ער איז געווען בעיבור, וואס דעמאלט ברענט א לעכט אויף דעם קאפ! (ווארן אזוי שטייט אין דער גמרא (נדה ג): "אז דעמאלט אז דאס קינד איז ביי דער מוטער אין בויה, דעמאלט ברענט א לעכט אויף זיין קאפ" וכו!).

און דער וואס ער האט געזאגט: "אז ער געדענקט נאך אפילו, אז ס'האט אנגעהויבן צו ווערן א 'פרי'!" - דאס איז [צו זאגן דערמיט]: [אז] ער געדענקט נאך אפילו, ווי זיין גוף האט אנגעהויבן צו ווערן, דעמאלט אז דאס קינד הייבט נאר אן באשאפן צו ווערן!

און דער געדענקט נאך: "דעמאלט, אז מ'האט געפירט דאס 'קערנדל' צו פלאנצן די 'פרי'!" - דאס איז [צו זאגן דערמיט]: [אז] ער געדענקט נאך אפילו: ווי די

טפה איז נמשך געווארן!
און דער געדענקט נאך: "די 'חכמים', וואס זיי האבן אויסגעטראכט דאס 'קערנדל'!" - מיינט ער [צו זאגן

דערמיט: [א] ער געדענקט נאך אפילו: אז די טפה איז נאך געווען אין מוח!

און דער געדענקט נאך: "דעם טעם"! - דאס איז [צו זאגן דערמיט]: [אז ער געדענקט נאך]: דאס נפש!

און [דער געדענקט נאך]: "דער ריח"! - דאס איז [צו זאגן דערמיט]: [אז ער געדענקט נאך אפילו]: דער רוח!

און [דער געדענקט נאך]: "די מראה"! - דאס איז [צו זאגן דערמיט]: [אז ער געדענקט נאך אפילו]: די נשמה!

און דאס קינד האט געזאגט: "ער געדענקט 'נארנישט'!" - ווארן ער איז 'גרעסער' פון זיי אלע, און ער געדענקט אפילו: וואס ס'געווען פאר [ס'איז נאך געווען] 'נפש', 'רוח', 'נשמה' [די בחינה פון 'אין' - 'נארנישט']!

דרום [דערביער] האט ער געזאגט: "ער געדענקט 'נארנישט'!" (כלומר: ער געדענקט נאך אז "ס'נארנישט" געווען!) - געדענקט ער אפילו, וואס דארט האט זיך געטאן, וואס דאס איז העכער פון אלע!

און דער 'גרויסער-אדלער' האט צו זיי געזאגט: "קערט אייך אים [צוריק] צו אייערע 'שיפן' - דאס זענען אייערע 'גופין' [גופים: קערפערס], וואס זיי זענען צופראכן געווארן - זיי וועלן ווידער געבויעט ווערן!" - היינט קערט אייך אים [צוריק] צו זיי!" - און ער האט זיי געבענטשט!

און צו מיר (דהיינו: צום 'בלינדן-בעטלער' וואס ער דערציילט דאס אלץ), האט ער געזאגט (דהיינו: דער 'גרויסער-אדלער'): "דו קום מיט מיר, ווארן דו ביזט אזוי-ווי איך! - ווארן דו ביזט 'זייער-אלט'! און 'נאר-יונג'! - און דו האסט נאך 'נארנישט' אנגעהויבן צו לעבן! און דו ביזט פארט 'זייער-אלט'! - און איך בין אויף אזוי! ווארן איך בין 'זייער-אלט'! און בין נאך 'נאר-יונג'! וכו'!"

[אות ד] נמצא [קומט אויס]: האב איך א 'הסכמה' פון דעם 'גרויסן-אדלער': אז איך בין 'זייער-אלט'! און בין 'נאר-יונג'! וכו'! - היינט שפענק איך אייך במתנה גמורה 'דרשה-געשאנק': "אז איר זאלט זיין אזוי-אלט ווי איך!"

איז דארט געווארן א גרויסע שמחה! און זייער א גרויסע חדוה! - און זיי זענען זייער פריילעך געווען!

[פרק ד] צווייטן טאג - דער 'טויבער-בעטלער'

[אות א] אין דעם 'אנדערן-טאג' פון 'שבעת-ימי-המשטה' - האבן זיך די 'התן-כלה' ווידער דערמאנט: אין דעם 'אנדערן-בעטלער', וואס ער איז געווען א 'טויבער'! - וואס ער האט זיי מ'חיה געווען, און האט זיי געגעבן 'ברויט'!

און זיי האבן געוויינט און געבענקט: "ווי נעמט מען דא אהער דעם 'טויבן-בעטלער', וואס ער האט אויף מ'חיה געווען!"

דערווייל! ווי זיי האבן אזוי געבענקט נאך אים - דערווייל קומט ער אריין, און זאגט: "איך בין דא!" - און איז אויף זיי ארוםגעפאלן! און האט זיי געקושט! - און ער האט צו זיי געזאגט: "היינט שפענק איך אייך במתנה: אז איר זאלט זיין אזוי-ווי איך, אז איר זאלט לעבן, אזוי א 'חיים-טובים' (כלומר: א גוט לעבן), אזוי-ווי איך!"

ווארן פריער האב איך אייך געבענטשט דערמיט! - היינט שפענק איך אייך מ'יין 'חיים-טובים', במתנה גמורה 'דרשה-געשאנק'!

איר מיינט: אז איך בין 'טויב'! - איך בין 'נארנישט-טויב'! - נאר די גאנצע וועלט, טרעפט ביי מיר 'נארנישט אן, אז איך זאל הערן זייער 'הסרון'!

ווארן נאר אלע 'קולות' פון דער וועלט, זענען אלע נאר פון 'הסרונות'! - ווארן איטלעכער שרייט אויף זיין 'הסרון'! דהיינו: אויף דעם וואס ס'גייט אים אפ [ס'פעלט אים עפעס]!

און אפילו אלע 'שמחות' פון דער וועלט, זענען אלע נאר פון 'הסרונות'! - וואס מ'פריידט זיך אויף דעם וואס ס'איז אים אפגעגאנגען [ס'האט אים עפעס געפעלט], און היינט האט ער דאס וואס ס'איז אים אפגעגאנגען.

און ביי מיר טרעפט די גאנצע וועלט 'נארנישט אן: אז איך זאל הערן זייער 'הסרון'! - ווארן איך לעב אזוי א 'חיים-טובים', וואס ס'האט נאר קיין שום 'הסרון' נישט!

און איך האב א 'הסכמה' דערויף, אז איך לעב 'חיים-טובים': פון דער 'מדינה פון עשירות'!

און זיין 'חיים-טובים' [פונעם דאזיגן 'טויבער-בעטלער'] איז געווען: [א] ער האט געגעסן 'ברויט'! און געטרונקן 'וואסער'!

